

Marcks Begyndelse i Forening med den hele øvrige Skare af Bestillingsmænd, som de bestikke, ogsaa bestikke disse Synsmænd, eller ogsaa ville disse ikke blive bestiktede førend der indtræder et Tilfælde, hvor Synsmænd ere nødvendige. I det første Tilfælde ville jo disse Synsmænd ofte komme til at være uden Bestilling, de ville altsaa udnævnes, uden at det er fornødent; men i det sidste Tilfælde vil der indtræde den efter min Mening overordentlig mislige Omstændighed; at disse Synsmænd udnævnes, efterat Vedkommende have forlangt Dommere til at bedømme det enkelte givne Tilfælde, og da har den store Kreds, hvis Ret angribes, ved den Bestyttelse, der søges, ingen Bestjærmelse imod, at disse Synsmænd virkelig ere upartiske. Det er i og for sig misligt, at der efter den ene Partis Fordring først udnævnes Dommere lige i det Dieblik, den paagjældende Sag skal paadømmes, og uden at den anden Part, hvis Interesse kan komme til at lide, det Offentlige, har nogen Repræsentant, der, om fornødent, kan gjøre Indsigelse imod de Mænd, der udnævnes. Endelig er der det tredje Tilfælde, at Communens Bestyrelse ikke finder, at det er fornødent at udnævne Synsmænd, og for dette Tilfælde indeholder Loven, saaledes som den er affattet i det andet Thing, efter min Mening intet Middel, hvorved Ciieren er istand til at søge sin Ret beskyttet. Der staaer nemlig i Lovforslagets § 2, som den er affattet i det andet Thing, at i de Njøbstæder og Sogneforstanderskabsdistricter, hvori Communalbestyrelserne og Sogneforstanderne efter Forholdene ansee det for fornødent, bestikke disse Myndigheder særlig til dette Hvert udnævnte faste Synsmænd, to for hvert District; men naar Communalbestyrelsen nu ikke finder det fornødent at anvende Loven paa det District, som den bestyrer, saa findes der ikke i Loven noget Middel, hvorved man kan tvinge Communalbestyrelsen til for det enkelte Tilfælde at bestikke disse Synsmænd; jeg finder ogsaa, at dette er en Mangel i den hele Redaction af Lovens anden Paragraph, som jeg i det Hele taget ikke finder overmaade heldig. Med Hensyn til den tredje Paragraph i Lovudkastet forekommer det mig at være besynderligt, at to Ciere, som ere Naboer til hinanden,

men hvoraf den ene boer i det ene Sogneforstanderskabsdistrict og den anden ved Siden af i et andet Sogneforstanderskabsdistrict, at disse to Mænd, siger jeg, hvis Interesser falde aldeles sammen, skulde være underkastede to forskjellige Sæt Dommere til at afgjøre det Spørgsmaal, hvorvidt den extraordinære Bestyttelse, de fordre, i et givet Tilfælde bør lydes dem eller ikke. Ogsaa med Hensyn hertil forekommer det mig ønskeligere, at een Commission kunde tage begge Spørgsmaal under Bedømmelse, ligesom jeg vedblivende tør paastaae, at Landvæsencommissionen maa ansees for en i de allerfleste Tilfælde mere upartisk og mere kyndig Autoritet end disse Synsmænd. Jeg kunde altsaa særdeles ønske, at denne Lov maatte vende tilbage i den selvsamme Skikkelse, hvori den er indkommen i det andet Thing fra Regjeringens Haand, og jeg troer, at begge Parter, baade de, hvis Interesser søges beskyttede, og de, hvis Interesser der ved Loven gjøres Indgreb i, ere mere tjente med den Fremgangsmaade, Regjeringens Udcast indeholder, end med nærværende Lovforslag; men jeg skal, da Loven er kommen saa seent her til Thinget, og da jeg af flere Grunde ikke oftere har Øyst til at benytte det private Initiativ i denne Session, afholde mig fra at stille Endringsforslag hertil; men hvad jeg har udtalt, har jeg udtalt af Hensyn til, at Andre mulig ville kunne slutte sig til den Betragtning af Sagen, som jeg har søgt at gjøre gjældende, og til hvem jeg da vilde overlade, hvorvidt de ville søge de Endringer i Lovforslaget, som jeg ønsker, indbragte i Loven eller ikke.

Naberg: Jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at jeg troer, at der ikke er nogen stor Trang tilstede til at faae det forelagte Lovudkast ophøiet til Lov, ligesom det ogsaa efter min Formening vil komme til i en betydelig Grad at forandre det Forhold, der hidtil har bestaaet, hvilket vistnok har været til betydelig Gavn, idet der er store Stræmninger, navnlig ved Vesterhavet, hvor den tilstedeværende Mangel paa Steen og Gruus nogenlunde har været afhjulpen, idet disse Gjenstande have været at faae ved Havet, uden at det, saavidt mig bekjendt, har været til Skade